మొదటి సినిమా

దశరథ్

జీవితంలో ఎదురయ్యే కష్టాలకి ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క విధంగా స్పందిస్తారు. కష్టాలకి లొంగిపోయి క్రుంగిపోయేవారు కొందరైతే ఎదురు నిలిచి పోరాడేవారు మరి కొంతమంది. ఎదురైన ప్రతి సమస్యనీ ఒక సవాలుగా తీసుకుని, ప్రతి అవరోధాన్నీ ఒక పునాది రాయిగా మార్చుకుని, అగ్నిపరీక్షలమయమైన జీవితాన్ని విజయపథంలోకి మళ్ళించాలంటే ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసం, కృషి, క్రమశిక్షణ..ఉండాలి. అతి చిన్న వయసులోనే 'జీవితమంటే అంతులేని ఒక పోరాటం..' అన్న చేదునిజాన్ని ప్రతిరోజూ ఎదుర్కొంటూ, తన చదువుకి తన కృషినే పెట్టుబడిగా పెట్టి, పోస్ట్‌గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేసిన అతడు, విజయవంతమైన సినీదర్శకుడిగా రూపుదిద్దుకుంటానని ఆ రోజుల్లో ఊహించలేదు. మొట్టమొదటి చిత్రాన్నే (సంతోషం - నాగార్జున, శ్రియ) సూపర్ హిట్ ఫేమిలీ చిత్రంగా రూపొందించిన యువదర్శకుడు దశరథ్‌గా అందరికీ తెలిసిన కొండపల్లి దశరథ్ కుమార్ తన బాల్యం గురించీ, సినీ రంగప్రవేశం గురించీ, మొదటి సినిమా దర్శకత్వపు అనుభవాల గురించీ ఈ నెల కౌముది పాఠకులతో ఇలా తన జ్ఞాపకాలని పంచుకుంటున్నారు. ఈయన మొదటి సినిమా 'సంతోషం' శతదినోత్సవ చిత్రంగా ఆడి కేవలం ప్రేక్షకాదరణనే కాక, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ నందీ అవార్డులని కూడా గెలుచుకుంది.

'సంతోషం' తరువాత 'సంబరం', 'శ్రీ', 'స్వాగతం' సినిమాలకి దర్శకత్వం వహించిన దశరథ్ ప్రస్తుతం దిల్ రాజు నిర్మాతగా ప్రభాస్ హీరోగా తదుపరి చిత్రానికి సన్నాహాలు చేస్తున్నారు. ఏప్రిల్ 2009 ప్రాంతాల్లో ఈ కొత్త సినిమా ప్రారంభమౌతుందని 'కౌముది'కి తెలియచేసారు.

నేను ఖమ్మం పట్నంలో నవంబర్ 30, 1971న పుట్టాను. నాన్న గారి పేరు రామచంద్రరావు, అమ్మపేరు సరస్వతి. నేను బాగా చిన్నపిల్లవాడిగా ఉన్నప్పుడు మాది బాగా వున్న కుటుంబమే. నాన్నగారికి వందల ఎకరాల వ్యవసాయభూమి ఉండేది. ఐతే అనుకోని పరిస్థితుల్లో, సరైన ప్రణాళిక లేని కొన్ని పనులవల్ల నేను 10వ తరగతికి వచ్చేటప్పటికి మా సంపద అంతా హరించుకుపోయింది. నేనూ, తమ్ముళ్ళిద్దరూ, అమ్మా,నాన్నా.. రోజు గడవడమే కష్టం అన్నట్లయింది మా కుటుంబ పరిస్థితి. నా పదోతరగతి రోజుల్లోనే అమ్మ చనిపోయింది.

నేను ఇంటర్మీడియట్‌లో చేరినప్పటినుంచే నా ఫీజులు నేనే కట్టుకుంటూ, ఫేమిలీకోసం కూడా సంపాదించాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది. 6వ తరగతిలో ఉన్న తమ్ముడు

కూడా పనిచేయడం మొదలు పెట్టాడు. మెడికల్ షాపులు, ఆడియో రికార్డింగ్ షాపులూ, రాఖీలు అమ్మడం లాంటి సీజనల్ షాపుల్లోనూ పనిచేయడం మొదలు పెట్టాను. పనిచేయడం అంటే రోజూ పొద్దున్నే షాపు తెరిచి, అంతా శుభ్రం చేయడంతో మొదలుపెట్టి రాత్రి షాపు కట్టేసేవరకూ పనిచేసే వాడిని. అప్పుడప్పుడూ కాలేజీకి వెళుతుండేవాడిని. అలానే డిగ్రీ రెండో సంవత్సరం వరకూ గడిచింది. నా గురించి అందరికీ తెలుసు కాబట్టి కాలేజీకి రెగ్యులర్‌గా హాజరు కాకపోయినా లెక్చరర్లు ఏమీ అనేవారు కాదు. మరీ డిగ్రీ రెండో సంవత్సరానికి వచ్చే సరికి నేను సేల్స్‌బోయ్‌గా పనిచేసే షాపులకి మా క్లాసుమేట్స్ వచ్చినప్పుడల్లా నాకే చిన్నతనంగా అనిపించేది. ఉన్న ఊళ్ళో అలా కొనసాగడం కాస్త మనసుకి బాధ అనిపించి, మిగతా డిగ్రీ పూర్తిచేయడానికి, హైదరాబాదు వచ్చాను.

హైదరాబాదులోకూడా షాపులకి సేల్స్ రిప్రజెంటేటివ్‌గా చేరి, ఇంతకు ముందుకంటే ఒకమెట్టు పైనుండే ఉద్యోగంలో కుదురుకుని, మరో వైపు చదువు కొనసాగిస్తూ ఉండేవాడిని. ఇదంతా 1991 -92 ప్రాంతాల్లో. హైదరాబాదులో డిగ్రీ పూర్తిచేసుకుని మళ్ళీ ఖమ్మం చేరుకున్నాను.

Manair College of Lawలో లా కోర్సులో చేరాను. సమాంతరంగా ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ డిస్టెన్స్ ఎడ్యుకేషన్ ద్వారా ఎం.కామ్ కూడ చేయడం మొదలుపెట్టాను...ఇలా రెండు పోస్ట్‌గ్రాడ్యుయేషన్ డిగ్రీలు చదువుతూనే జీవనోపాధి కోసం, కుటుంబ పోషణ కోసం సైడ్ బిజినెస్‌లు మొదలుపెట్టాను. మా మిత్రుడొకరు ఖమ్మంలోనే సూట్‌కేసులు తయారు చేసేవాడు. తన వద్ద కాస్ట్-టు-కాస్ట్ పద్ధతిమీద సూట్ కేసులు కొని, పట్నంలోని మిగతాషాపులకి కొంచెం లాభం వేసుకుని సరఫరా చేసేవాడిని. దీంతోబాటు ఒక లస్సీ సెంటర్ కూడ మొదలుపెట్టి, సాయంకాలం సమయాల్లో దాన్ని నడిపేవాడిని. వీటికి తోడుగా ఇంటర్మీడియట్ పిల్లలకి ట్యూషన్స్ చెప్పడం కూడా ప్రారంభించాను. ఒక చిన్న రూము, ఈతాకు చాపలు, ఒక బ్లాక్ బోర్డు ..ఇవే నా పెట్టుబడి. బాచ్ కి 40-50 మంది స్టూడెంట్స్ వచ్చేవారు. ఇన్ని బిజినెస్‌లు నడిపితే గానీ ఫేమిలీ నడపడం సాధ్యమయ్యేది కాదు. ఈ విధంగా రెండేళ్ళలో ఎం.కామ్ డిగ్రీ , లా రెండేళ్ళు పూర్తిసేసాను.

ఇక్కడో విషయం చెప్పాలి..ఎన్ని కష్టాల్లో, వ్యాపకాల్లో బిజీగా వున్నా పుస్తకపఠనమనేది చిన్నప్పటినుంచే బాగా అలవాటుండేది. పిల్లల పత్రికలతో మొదలు పెట్టి 9-10 తరగతులు వచ్చేసరికి డిటెక్టివ్‌లు విపరీతంగా చదివే వాడిని. డిగ్రీకి వచ్చేసరికి ప్రముఖుల జీవిత చరిత్రలూ, ఫిలాసఫీ..మొదలైన నాన్-ఫిక్షన్ చదవడం మొదలు పెట్టాను. (ఇప్పటికీ ప్రతిరోజూ కనీసం ఒక గంటైనా ఏదైనా ఒక పుస్తకం చదివితే గానీ నిద్రపోను). జీవనోపాధి కోసం రోజంతా ఏదో ఒక పని, అప్పుడప్పుడూ కాలేజీకి వెళ్ళడం, ఏ కాస్త ఖాళీ దొరికినా పుస్తకాలు చదవడం, ఇంటివద్ద తమ్ముళ్ళ బాగోగులు చూసుకోవడం. ..ఇదీ అప్పటి దినచర్య.

వయసులో సహజంగా ఉండే సినిమా ఆకర్షణనుంచీ నేను మినహాయింపు కాలేదు. 'గీతాంజలి', 'శివ' సినిమాలు నన్ను బాగా ప్రభావితం చేసాయి. ఏ సినిమా చూసినా నా సొంత అనాలిసిస్‌తో మిత్రుల వద్ద సుదీర్ఘంగా చర్చిస్తూ ఉండేవాడిని. ఆ రోజుల్లోనే ఎలాగైనా సినిమా పరిశ్రమలోకి వెళ్ళాలని ఉండేది. ఎలా వెళ్ళాలో, ఏం చెయ్యాలో తెలీదు కానీ కోరిక మాత్రం బాగా ఉండేది.

1996 ప్రాంతాల్లో అనుకుంటా, పేపర్లో ఒక ప్రకటన వచ్చింది, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారు కొత్త రచయితల రచనలతో ఒక పుస్తకం వేస్తున్నారనీ, అందరూ కొత్త రచయితలనుంచే రచనలు ఆహ్వానిస్తున్నారనీ. అప్పటి వరకూ చదవడమే కానీ వ్రాయడం గురించి ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు. యండమూరి గారికి విపరీతమైన అభిమానిని అప్పటికే. ఆయన మీద నున్న అభిమానంతో, ఆయనరచనలు ఇచ్చిన ఇన్స్పిరేషన్‌తో 'పల్లె' అని ఒక కథ వ్రాసి పంపించాను. ఆ పుస్తకానికి 1700 పైగా కథలు వచ్చాయని తెలిసింది.

నేను కథ పంపించిన ఒకటి రెండు వారాలకే యండమూరి గారి వద్దనుంచీ అభినందన పూర్వకమైన ఉత్తరం వచ్చింది.. అదే సమయంలో నేనో సారి హైదరాబాదు వెళ్ళినపుడు యండమూరి గారికి ఫోన్ చేసాను. "కథ చాలా బాగా వ్రాసావు..ఐతే పుస్తకంలో ఇంక్లూడ్ చేయడానికి కుదిరేలా లేదు..." అన్నారు. కాస్త నిరాశ అనిపించింది కానీ, నాతొలి రచనే నా అభిమాన రచయిత ప్రశంసని పొందగలిగిందన్న సంతోషం నాకు తృప్తినిచ్చింది.. మరి కొద్ది రోజులకి ఇంకోసారి హైదరాబాదు వెళ్ళినపుడు యండమూరి గారికి ఫోన్ చేసాను. " నీకథ పుస్తకంలో ఇన్‌క్లూడ్ చేసాను.. ఇంటికి వస్తే కాపీ ఇస్తాను.." అన్నారు. నా ఆనందానికి అవధులు లేవు. వెంటనే ఆయన వద్దకి వెళ్ళాను. ఆయనే స్వయంగాసంతకం పెట్టి పుస్తకం ఇస్తూ మరో సారి నా కథని మెచ్చుకున్నారు.

మరి కొద్ది రోజులకి 'ఇండియా టు డే' పత్రికలో ఒక వార్త చదివాను.. యండమూరి గారు టి.వి. సీరియల్స్‌కి దర్శకత్వం వహిస్తున్నారని. అప్పుడే కలిగిన పరిచయాన్ని పురస్కరించుకుని, ఆయన వద్ద అసిస్టెంట్‌గా చేరదామని మళ్ళీ హైదరాబాదు వెళ్ళాను 1997 ప్రాంతాల్లో. నా కోరిక చెప్పాను. ఆయన ఒప్పుకున్నారు కానీ ఒక షరతు పెట్టారు 'పారితోషికం ఏమీ ఉండదు' అని. నిజానికి అప్పటికింకా మా కుటుంబం మొత్తం నా మీదే ఆధారపడి ఉంది. అలాంటప్పుడు రెమ్యునరేషన్ లేకుండా పనిచేయడం కష్టమే. ఐతే నాకున్న పరిచయాలతో అంతకంటే మంచి బ్రేక్ దొరకదనీ, ఎలాగైనా ఆ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకోవాలనీ ఒప్పేసుకున్నాను. అప్పటికి యండమూరి గారు 'ఆనందోబ్రహ్మ' షూటింగ్ మధ్యలో ఉన్నారు. ఒరిజినల్ స్క్రిప్ట్ ఐతే ఆ నవల 8 ఎపిసోడ్స్ మాత్రమే వస్తుంది. 'ఇంకో 5 ఎపిసోడ్స్‌కి పెరిగేలా వ్రాయగలవా?' అని అడిగారు యండమూరి గారు. అలా నేను ఎడిషనల్‌గా రాసిన 5 ఎపిసోడ్స్ చూసి ఆయన చాలా ఇంప్రెస్ అయ్యారు. ఆ ఎపిసోడ్స్‌కి స్క్రీన్ ప్లే నా పేరే వేసారు. అలా జరిగింది నా టి.వి.రంగ ప్రవేశం.

అక్కడినుంచీ మొదలుకుని యండమూరి గారి వద్దనే మరో 5 సీరియల్స్‌కి అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ గానూ, కోడైరెక్టర్ గానూ, స్క్రీన్‌ప్లే, సంభాషణా రచయితగానూ కొనసాగాను. అందులో మరిచి పోలేనిది 'వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల', కె.ఎస్.రామారావు గారు దాని నిర్మాత. ఆ రోజుల్లో దూరదర్శన్‌లో ప్రసారమయ్యే సీరియల్స్ కి 35-50 వేలు ఆదాయమొచ్చేది ఒక్కో ఎపిసోడ్‌కి. ఐతే 'వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల'కి మాత్రం ఒక్కో ఎపిసోడ్‌కి లక్షా యాభై వేలకి పైగా యాడ్స్ వచ్చేవి. అంత మంచి పేరు వచ్చింది.

ఓరోజు యండమూరి గారి నడిగాను' సినీ రంగంలో మీకు తెలిసిన వాళ్ళెవరికైనా రికమండేషన్ చెయ్యండి.." అని. ఆయన పరుచూరి బ్రదర్స్‌కి రికమండేషన్ లెటర్ రాసిచ్చారు. అది తీసుకుని పరుచూరి బ్రదర్స్ వద్దకెళ్ళాను. అప్పటికి వారు మోహన్ బాబుగారి 'అడవిలో అన్న', ఆయనదే 'కలెక్టర్ గారు', జయంత్‌గారి మొదటి సినిమా... ఇలా ఒకేసారి 4-5 సినిమాలకి పనిచేస్తుండేవారు. నేనూ వారి వద్ద సినీ సంభాషణా రచనలో మెలకువలు నేర్చుకునేందుకు అసిస్టెంట్‌గా చేరాను. అక్కడున్నది కొద్ది నెలలే ఐనా చాలా మెళకువలు నేర్చుకున్నాను. సినిమా రంగంలో రచయిత పాత్ర ఎంత క్లిష్టంగా ఉంటుందో ప్రత్యక్షంగా చూసాను. రచయిత అన్నవాడు సినీ నిర్మాణశాఖలో ఎంతో మందిని ఒప్పించాలి. ఒక్కోసారి రచయిత ఎంత గొప్పగా వ్రాసానని అనుకున్నా దర్శకుడు 'నో'అంటే అంతే. అవన్నీ గమనించిన మీదట సినీ రంగంలో దర్శకత్వ శాఖలోనే కృషిచేసి ముందుకి వెళ్ళాలి కానీ రచయితగా కాదు అని నిర్ణయించుకున్నాను.

సరిగ్గా అదే సమయంలో కె.ఎస్.రామారావు గారు 'వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల' నవలని 'హలో ఐ లవ్ యు'గా సినిమా తీసేందుకు ప్లాన్ చేస్తున్నారు. ఆ నవలని దూరదర్శన్‌కి రూపొందించిన సమయంలో ఉన్న పరిచయంతో ఆ సినిమాకి అసిస్టెంట్‌గా డైరెక్షన్ డిపార్ట్‌మెంట్లో ప్రవేశం కల్పించమని రామారావు గారిని అభ్యర్ధించాను. అంతకు ముందే నా పనితనాన్ని గమనించిన రామారావు గారు నన్నా సినిమాకి అసోసియేట్‌గా (ఓ మెట్టు ఎక్కువ) చేర్చుకున్నారు. అలా నా తొలిసినిమా 'హలో ఐ లవ్ యు' గా చెప్పుకోవచ్చు. దాని తర్వాత జె.డి. గారి 'హరిశ్చంద్ర' సినిమాకీ వై.వి.ఎస్. చౌదరిగారి 'యువరాజు' సినిమాకి అసిస్టెంట్‌గా చేసాను. కాస్త వెసులుబాటు కలిగింది ఆ రెండు అవకాశాలతో.

అప్పట్లో అంటే 1998 ప్రాంతాల్లో నేను, ఆర్.పి.పట్నాయక్, త్రివిక్రమ్ శ్రీనివాస్, సునీల్ తరచూ కలుస్తుండేవాళ్ళం. మాకు మరో క్లోజ్ ఫ్రెండ్ చంద్ర సిద్ధార్థ. అందరమూ సినిమా రంగంలో ముందుకి వెళ్ళాలని అనుకుంటూండే వాళ్ళమే. అప్పుడే చంద్రసిద్ధార్థ గారి బ్రదర్ కృష్ణమోహన్ నన్ను తేజ గారికి పరిచయం చేసారు. తేజగారు 'చిత్రం' సినిమా ప్లాన్ చేస్తున్నారు. ఆయనకి రచయిత - అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ రెండు పనులూ చెయ్యగలిగిన వాళ్ళు కావాలని అడిగారు. మా ఇద్దరికీ మొదటి పరిచయంలోనే అభిరుచులు కలిసాయి. అలా తేజగారి పరిచయంతో నా సినీ జీవితం కొత్త మలుపు తిరిగింది. 'చిత్రం' సినిమాకి సహరచయిత, సహ దర్శకత్వం క్రెడిట్స్ ఇచ్చారు తేజగారు.

ఒక్క క్షణం ఆగి చూసుకుంటే.. యండమూరి గారు ఈ రంగప్రవేశానికి దారులు వేస్తే, తేజ గారు నా పనికి మంచి గుర్తింపు వచ్చేలా చేసారు.

అక్కడనుంచీ తేజ గారి సినిమాలన్నింటికీ రచయితగానూ, సహ దర్శకుడిగానూ పనిచేసాను. 'శుభవేళ' సినిమాకి తేజ గారిది కథ ఐతే నేను సంభాషణలు రాసాను. 'ఫేమిలీ సర్కస్', 'నువ్వూ నేను' సినిమాలకి కూడా సహరచయిత, సహ దర్శకుడిగా పనిచేసాను.

ఇక్కడో విషయం చెప్పాలి మీకు..

'చిత్రం' విడుదలయ్యాక చాలా మంది నిర్మాతలు కథ సంభాషణలు వ్రాస్తే 5 లక్షలవరకూ ఇస్తామని వచ్చారు. ఐతే ఒక సారి రచయిత ముద్ర వేయించుకుంటే దర్శకత్వానికి వెళ్ళడం కష్టం అనిపించి ఆ అవకాశాలని ఒదులుకున్నాను.

'నువ్వూనేను' చిత్ర నిర్మాణ సమయంలోనే నటుడు 'బెనర్జీ' గారు 'చాలామంది నిర్మాతలు కొత్త దర్శకులకోసం చూస్తున్నారు. మీ వద్ద కథలేమైనా రెడీ గా వున్నాయా?' అని అడిగారు.

ఆయనే నన్ను కె.ఎల్.నారాయణ గారికీ, ఎస్.గోపాలరెడ్డి గారికీ పరిచయం చేసారు. నేను చెప్పిన కథ వాళ్ళకి మొదటి సిటింగ్ లోనే నచ్చేసింది. నాతో ప్రోజెక్ట్ చేస్తానన్నారు. హీరో ఎవరన్న ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు తరుణ్ పేరు సజెస్ట్ చేసాను. నిర్మాతలు సరే ననగానే నేనే వెళ్ళి తరుణ్‌కీ, వాళ్ళమ్మ గారు రోజారమణి గారికీ కథ చెప్పాను. వారికీ వెంటనే నచ్చింది. అన్నీ సెట్ అయ్యాయి. మరో 4 నెలల్లో తరుణ్‌తో నా దర్శకత్వంలో మొదటి సినిమా మొదలవ్వాలి.

ఇదిలా ఉండగా నారాయణ గారు, గోపాలరెడ్డి గారు అదే సమయంలో సమాంతరంగా నాగార్జున గారికి సరిపోయే కథ కోసం కూడ వెదుకుతున్నారు. నేను తరుణ్ ప్రోజెక్టుకి పనిచేస్తూనే, నాగార్జున గారి కోసమని నిర్మాతలకి ఒక యాక్షన్ కథ చెప్పాను. వారికి నచ్చిన మీదట నాగార్జున గారికి చెప్పమన్నారు. ఆయనకీ నచ్చింది, నాలో టాలెంట్ ఉందని కూడామెచ్చుకున్నారు. ఐతే సరిగ్గా అదే సమయంలో షాజీ కైలాస్ దర్శకత్వంలో 'శ్రీరామ్' అనే యాక్షన్ సినిమా చేస్తున్నాననీ (ఈ ప్రోజెక్ట్ కాన్సిల్ ఐంది తర్వాత) మళ్ళీ ఇప్పుడే యాక్షన్ సినిమా ఐతే బావుండదనీ , ఏదైనా ఫేమిలీ సబ్జెక్ట్ మీద వర్క్ చెయ్యమనీ అన్నారు.

అప్పుడే వచ్చిన 'హమ్ దిల్ దే చుకె హై సనమ్' సినిమాలో అజయ్ దేవగన్ పాత్ర నాకు చాలా నచ్చింది. అలాంటి డీసెంట్ కేరక్టర్‌తో ఐతే నాగార్జునగారికి మంచి కథ వస్తుందని వర్క్ చేయడం మొదలుపెట్టాను. ఒక లైన్ అనుకున్నాక కె.ఎల్.నారాయణ గారికీ, నాగార్జున గారికీ చెప్పాను. ఇద్దరికీ బాగా నచ్చింది. తర్వాత కొన్ని రోజులకి ఎ.ఎస్.గోపాలరెడ్డి గారు కబురు చేసి 'నాగార్జున గారు నిన్నే డైరెక్ట్ చెయ్యమని అంటున్నారు. అగస్ట్ (2001) నుంచీ డేట్స్ కూడా ఇచ్చారు ' అన్నారు. అప్పటికింకా నేను తరుణ్ సినిమా మొదలుపెట్టడానికి వెయిట్ చేస్తున్నాను.

అగస్ట్ అంటే అప్పటికింకా రెండే నెలలు టైమ్ ఉంది. అంత తక్కువ సమయంలో అంత మంచి కథకి న్యాయం చెయ్యలేనని అన్నాను. నాగార్జున గారు 'అసలు దశరథ్‌కి రియల్ ప్రోబ్లెమ్ ఏమిటో కనుక్కోండి.." అని కబురుపంపించారు. డిసెంబర్‌కి ఐతే పూర్తి

ట్రీట్ మెంట్‌తో రెడీ ఔతానని చెప్పాను

ఇంక నాగార్జున గారి ప్రోత్సాహాన్ని ఊతంగా తీసుకుని 'సంతోషం' కథ మీదే వర్క్ చేయడం మొదలు పెట్టి, సరిగ్గా నవంబర్ 15, 2001 లో ఊటీలో మొదటి షాట్‌తో నా దర్శకత్వంలో నాగార్జున గారు హీరోగా 'సంతోషం' సినిమా మొదలైంది..!

నటీనటులూ, సాంకేతిక నిపుణులూ అందరూ సీనియర్సే కాబట్టి షూటింగ్ అంతా స్మూత్‌గా జరిగిపోయింది. హీరోయిన్ శ్రియ ఒక్కరే కొత్త నటి. మె మంచి కథక్ నృత్యకళాకారిణి. మంచి నటన చూపించారీ చిత్రంలో.

ఈ సినిమా మే 9, 2002 న విడుదలైంది. మొదటి రోజు, మొదటి ఆటకే వెళ్ళాను. చూసిన వాళ్ళందరూ బావుందని అన్నారు. కానీ మొదటి షో ప్రేక్షకుల ఫీడ్ బాక్ సరైన కొలమానం కాదని అంతకు ముందు నేను రచయితగా పనిచేసిన సినిమాలు గుణపాఠం నేర్పాయి. ఎందుకంటే నేను తేజగారితో చేసిన వాటిలో 'చిత్రం', 'నువ్వు నేను' సూపర్ హిట్. ఫేమిలీ సర్కస్, శుభవేళ అంతగా ఆడలేదు. ఐనా అన్ని సినిమాలకీ మొదటి ఆట ప్రేక్షకులు 'సూపర్' అనే అంటారు..! 'సంతోషం' సినిమా చూసి ఇంటికి వెళ్ళాక మధ్యాహ్నం వచ్చింది నేను ఎదురు చూసిన ఫోన్ కాల్, ప్రముఖ నిర్మాత అల్లు అరవింద్ గారి వద్దనుంచి. చిత్రరంగంలో నాకు ఆయన పెద్ద అండ దండ. నేనంటే చాలా అభిమానం. ఆయన చెప్పింది 100శాతం నిజమైన ఫీడ్‌బాక్ అని నమ్ముతాను. ఆయన చెప్పారు 'సంతోషం' హిట్ సినిమా అని, కనీసం 10వారాలు ఆడుతుందని. అప్పుడు నాకు సినిమా విజయం మీద పూర్తి నమ్మకం కలిగింది.

మీరంతా కూడా ఆదరించారు.. ఇలా నా మొదటి సినిమా 'సంతోషం' నా కెరీర్ లో 'సంతోషం' వానలు కురిపించింది.

నా కష్టాలనీ, బాధలనీ చూసిన నాన్నగారు నా విజయాన్ని మాత్రం చూడలేకపోయారు. 'సంతోషం' ప్రొజెక్టు ఖరారైన మొదట్లోనే ఆయన దివంగతులయ్యారు. తరువాత 3-4 నెలలకి సినిమా మొదలైంది. నా పెద్ద తమ్ముడు 'చిత్రం' సమయంలోనే నా వద్దకి వచ్చేసాడు. ప్రస్తుతం ఆపరేటివ్ కేమెరామేన్‌గా చేస్తున్నాడు. చిన్న తమ్ముడు సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజినీర్. 2005 నవంబర్ 13న శేషసౌమ్యతో నాకు వివాహమైంది.

అంతర్జాతీయ తెలుగు పాఠకులతో నా మొదటి సినిమా అనుభవాలు పంచుకోవడం చాలా ఆనందంగా వుంది. భవిష్యత్తులో రాబోయే నా సినిమాలని కూడ ఆదరించి నాకు మీ అభిమానాన్ని పంచుతారని ఆశిస్తున్నాను. ***

ఇంటర్వ్యూ: కిరణ్ ప్రభ